

[Ivar Nørgaard]

Jeg synes, der er god grund til at glæde sig over, at et stort flertal på 7 partier er blevet enige om en fælles betækningsafgivelse, og at vi dér har konstateret, at disse 7 partier nu er enige om, at der er tale om et nyt og andet grundlag end det, der dannede grundlag for folkeafstemningen den 2. juni 1992, samt at man med Edinburgh-afgørelsen har fået indført en række meget tilfredsstillende løsninger på spørgsmålene om åbenhed, demokrati og nærhed.

Men hertil kommer som noget meget væsentligt, at 7 partier er blevet enige – og faktisk er alle 8 partier her i Folketinget næsten enige – om en ændret praksis for behandlingen af EF-sager, som har til formål at skabe større åbenhed og mere demokrati og at få afgørelserne tættere på borgerne. Det drejer sig for det første om, at man nu inddrager fagudvalgene i Folketinget ganske anderledes end tidligere, således at fagudvalgenes formænd allerede fra det tidspunkt, hvor man her i Danmark bliver bekendt med direktivforslagene, får meddelelse om dem, således at udvalgene kan gå i gang med arbejdet, længe før forslagene skal behandles i Markedsudvalget, hvis de ønsker det, og de kan indkalde til samråd og i øvrigt også give meddelelser til Markedsudvalget, såfremt de ønsker det.

Hertil kommer som en væsentlig nydannelse, at de 7 partier er enige om, at man nu etablerer et EF-råd. Dette EF-råd kommer til at bestå af repræsentanter for græsrodsbevægelserne, både dem, der er meget kritiske eller negative over for EF, og dem, der er meget positive. Derudover skal der være repræsentanter for de organisationer i erhvervslivet og på arbejdsmarkedet, som beskæftiger sig med EF-sager, og der skal være deltagelse fra Folketingets Markedsudvalg. Der skal også være deltagelse af danske EF-parlamentarikere og danskere, der er medlemmer af det økonomiske og sociale råd samt det regionsråd, der bliver dannet, når Maastricht-traktaten og Edinburgh-aftalen er blevet vedtaget.

Det er meningen, at udenrigsministeren skal tage initiativ til i samråd med Markedsudvalget at udpege formanden for et sådant råd og drøfte med os, hvilke organer der skal have sæde i det. Her skulle man så have mulighed for løbende at få drøftet problemer i EF – ligesom udviklingslandenes problemer løbende bliver

taget op i et råd – ikke kun når vi skal have valg eller folkeafstemning, men ved regelmæssige møder, hvor man også drøfter aktuelle og løbende sager i EF.

Desuden er vi enedes om, at man bør oprette et dokumentationscenter herinde i Folketinget, så folk ved at henvende sig hertil kan få at vide, hvordan sagerne står i Folketinget og i de røde bygninger. Dette center skal også kunne give meddelelser om, hvordan det foregår i EF i Bruxelles, og derfor skal man have et samarbejde med Europa-Parlamentets informationskontor og Kommissionens informationskontor her i København.

Endvidere er det aftalt, at man skal holde permanente pressemøder efter hvert Markedsudvalgmøde, således at man inviterer pressen ind i Markedsudvalgets mødelokale, hvor formanden kort refererer, hvad der er sket i Markedsudvalget, hvorefter pressen kan stille spørgsmål til repræsentanter for partierne, som kan deltage efter eget ønske og behov med de medlemmer af Markedsudvalget, som de ønsker skal være til stede.

Og endelig foreslår vi, at der kan afholdes offentlige høringer om EF-anliggender.

Fremskridtspartiet har tilsluttet sig forslagene undtagen forslaget om EF-rådet. Men Fremskridtspartiet har indtaget den ejendommelige holdning, som jeg går ud fra at repræsentanten for Fremskridtspartiet senere vil argumentere for, at man skal slette Edinburgh-beslutningen fra det grundlag, man skal stemme om. Fremskridtspartiet foreslår altså, at man kun skal stemme én gang til om Maastricht-traktaten.

Det turde være et stærkt tilbageskridt. Når man nu endelig har opnået indrømmelser på de punkter, vi har været interesseret i, nemlig dem, som vi har anmeldt i det nationale kompromis, turde det dog være ejendommeligt, at man så ikke skulle have det til afstemning. Det er jo det, der gør, at vi er tilfredse med de resultater, der er kommet, og det er det, der har skabt et nyt grundlag for folkeafstemningen. Det er det, vi er tilfredse med, så jeg vil slutte med at sige, at vi fra Socialdemokratiets side naturligvis vil stemme imod Fremskridtspartiets ændringsforslag, når det kommer til afstemning.

Kent Kirk (KF):